

२०७३ फाल्गुन १२ बिहीबार २३-०२-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे—बाबालाई जानी-जाननहार त भनिन्छ तर हरेकले आफ्नो समाचार अवश्य दिनुपर्छ, समाचार
दियौ भने सावधानी मिल्छ”

- प्रश्नः— बेहद सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउनु छ, त्यसैले समझदार बच्चाहरूको काम के हो?
- उत्तरः— हरेकको यथार्थ समाचार बाबालाई दिनु। बाबालाई ठीक समाचार दियौ भने बाबाले शिक्षा दिनुहुन्छ— तिमीहरूमा यो भूत छ, यस कारण डिस-सर्भिस हुन्छ, आफ्नो चलन सुधार। देह-अभिमानको इच्छाहरूको त्याग गर। बेहद सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउनु छ, त्यसैले सबै प्रति बाबाको यही दृष्टि रहन्छ— सबैलाई ज्ञान देऊ, गरिबहरूमा त खास ध्यान रहन्छ।

- गीतः— मुझ को सहारा देने वाले...

ओम् शान्ति। जो राम्रा पुरुषार्थी निश्चयबुद्धि छन्, उनले त बुझदछन्— वास्तवमा परमपिता परमात्मा, जसको बन्दगी गर्नन्, उहाँको नै महिमा हो। जो जो आएर जान्छन्, उनको महिमा गाउँछन्, कर्तव्यको बारेमा। कसैको महिमालाई जान्दछन्, कसैको महिमालाई जान्दैनन्। तिमी बच्चाहरूले त सबैको महिमालाई जान्दछौ। बाबालाई भनिन्छ जानी-जाननहार, तर जानी-जाननहारको अर्थ बच्चाहरूले पूरा बुझदैनन्। कति बच्चाहरूले समझन्छन्— मेरो दिलको कुरा त बाबाले जान्नुहुन्छ नै। मैले फेरि के लेख्यूँ, तर यो गलत हो। बाबा त एक हुनुहुन्छ। यतिका सबै बच्चाहरूको संकल्पलाई रीड गर्दै र! बाबा त यहाँ आउनुहुन्छ, आएर टीचर रूपमा पढाउनुहुन्छ। समझनुहुन्छ— यो कसरी पढ्छ? निश्चय बुद्धि छ वा छैन? यस्तो होइन वहाँ परमधाममा बस्दा यो विचार चल्छ। यो समझनु बच्चाहरूको भूल हो। लेख्छन्— बाबा मैले के समाचार दिँँ, हजुरले त सबैथोक जान्नुहुन्छ। तर होइन। आफ्नो चाल-चलनको, पढाइको समाचार दिनु छ पढाउनेलाई श्रू ब्रह्मा। पोस्ट अफिसद्वारा सोध्नुपर्छ। यस्तो होइन हजुरले त सबैथोक जान्नुहुन्छ। हामी बाबासँग छिपेर रहन सक्दैनौ। होइन। यसलाई अन्धश्रद्धा भनिन्छ। बाबालाई ब्रह्माद्वारा समाचार दिनुपर्छ। अनेक प्रकारका बच्चाहरू छन् नि। हरेकले आफ्नो समाचार दिनुपर्छ, त्यसैले हरेक सेन्टरहरूसँग सोध्नुहुन्छ— १२ महिना आउनेहरूको रजिस्टर र हरेकको पेशा लेखेर पठाऊ। यदि बाबाले जान्ने भए त किन सोध्नु हुन्थ्यो! जे जति उहाँलाई जान्नु छ, त्यो यिनलाई पनि जान्नु पर्ने हुन्छ। श्रू त यिनको हो नि। ट्रंकल पनि श्रू हुन्छ नि। अपरेटरले चाहेमा सुन्न सकछ, तर मनाही छ। चाहो भने सुन्न सकछ। उनको पासमा आवाज ठीक आउँछ। त्यसैले यहाँ पनि हरेकले समाचार सुनाउनु पर्छ। बीचमा कसैलाई थाहा हुँदैन। बी.के. निमित्त छन्, समाचार दिनको लागि। जो ज्ञानमा परिपक्क अनन्य बच्चाहरू छन्— उनीहरूको काम हो पूरा समाचार दिनु। हरेकले कारखानाको समाचार दिनुपर्छ। जो समझदार बच्चाहरू छन्, उनले लेख्छन् पनि। बाबाले फेरि शिक्षा दिनुहुन्छ। नत्र चलन सुधिर्दैन। पूरा गुण धारण गर्दैनन्। देह-अभिमान धेरै छ। इच्छा धेरै छन्, देह अहंकारको। समझदार बच्चाहरूले झट्ट समाचार दिन्छन्— यो यो कारण छन्, जसले गर्दा डिससर्भिस हुन्छ। बाबाले सावधानी दिनुहुन्छ— यो भूत छ, यसलाई निकाल, नत्र पद भ्रष्ट हुनेछ।

२०७३ फाल्गुन १२ बिहीबार २३-०२-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन बाबा हुनुहुन्छ बेहद सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउने वाला, सबैको लागि यो दृष्टि रहन्छ, यसलाई उठाउँ। गरिबहरूमा खास ध्यान गइरहन्छ। दान हमेसा गरिबलाई गरिन्छ। गरिब नै निमित्त बनेका छन्। राजाई स्थापना भइरहेको छ। प्रजा त धेरै हुन्छन्। ब्रिटिश सरकार हुँदा बडौदा, ग्वालियर आदिका जो राजाहरू थिए, एक राजा रानी, मन्त्री र बाँकी प्रजा थिए। कुनैलाई २० लाख प्रजा, कुनैलाई ३० लाख प्रजा... नम्बरवार थिए। दरबारमा सबै राजाहरूलाई बोलाइन्थ्यो। दरबार पनि नम्बरवार बस्थ्यो। महाराजाहरूको लाइन अलग, राजाहरूको अलग, राय बहादुर, राय साहेब आदि-आदि धेरै टाइटल हुन्छन्, नम्बरवार। यहाँ पनि यस्तै छ। सर्वोच्च बाबाको त सबैले रिगार्ड राख्नुपर्छ। बाबा नै आएर कल्प-कल्प सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउनुहुन्छ। सबैले बाबालाई गाली दिन्छन्। सतोप्रधानबाट सतो रजो तमोमा गिर्नु नै छ अवश्य। सर्वोच्च हुनुहुन्छ भगवान्, फेरि उहाँसँग सम्बन्ध राख्नेवाला छन् ब्रह्मा, विष्णु, शंकर सूक्ष्मवतन वासी। वृक्षको बारेमा त थाहा हुनुपर्छ नि। बाबालाई नै यस वृक्षको नलेजफुल भनिन्छ। अरू कसैमा पनि ज्ञान छैन। सर्वोच्च बाबा फेरि ब्रह्मा, विष्णु, शंकर फेरि प्रजापिता ब्रह्मा र जगत अम्बा, माता-पिता प्रसिद्ध छ। जगत अम्बा सरस्वती हुन् ब्रह्माकी छोरी। उनको पनि एक नाम हुनुपर्छ। कसैले अम्बा भन्छन्, कसैले काली भन्छन्, कसैले सरस्वती भन्छन्। धेरै नाम राखेका छन्। यी हुन् प्रजापिता ब्रह्मा र फेरि बी.के. सरस्वती। देखाउँछन् पनि सरस्वतीको पासमा सितार छ। पहिला पहिला मुख्य हुन् गडेज अफ नलेज। जस्तै यिनलाई ज्ञानको मुरली दिइएको छ, उनलाई फेरि सितार दिइएको छ। पहिला पहिला मुख्य गडेज अफ नलेज-सरस्वती, जगत अम्बा। कुनचाहिँ ज्ञान छ? राजयोगको। उनलाई कसले दियो? ज्ञान सागरले। ज्ञान सागर बाबासँग यी ब्रह्माले पनि सिके भने बच्चाहरू पनि सिके। उनी फेरि ज्ञान-ज्ञानेश्वरीबाट राज-राजेश्वरी बन्निन्छन्। तत्त्वम्। ब्रह्मा र सरस्वती। दुवै भए ज्ञान ज्ञानेश्वरी। ईश्वरद्वारा सहज राजयोगको ज्ञान पाएर राजाई पाए। तत्त्वम्। लक्ष्मी-नारायण मात्र एकलै कहाँ हुन्छन् र। यो राजाई स्थापना भइरहेको छ। कति ब्राह्मण ब्राह्मणीहरू पढिरहेका छन्, जो फेरि पूज्य राजा रानी बन्निन्छ। फेरि सतोप्रधानबाट सतोमा आएपछि २ कला कम फेरि रजो तमोमा आएपछि पूज्यबाट पुजारी बन्न पुग्छन्। स्वयं हामी नै पूज्य थियों, स्वयं हामी नै पुजारी बनेका हौं। यो परमात्माको लागि गायन गर्दैनन्। उहाँ कसरी पुजारी हुन सक्नु हुन्छ। हामी रजो तमोमा आएर पुजारी बनेका हौं। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— वास्तवमा धर्म शास्त्र छन् नै ४, मुख्य हो श्रीमत भगवत गीता, माता-पिता। बाँकी हुन् उनका बच्चाहरू— इस्लामी, बौद्धी आदि धर्म। सबै भन्दा उच्च हो गीता फेरि इस्लामीहरूको शास्त्र। धर्म स्थापनाको मुख्य शास्त्र यो हो। पहिला सुरुमा देवी-देवता धर्म, उनीहरूको शास्त्र हो गीता। यसको ज्ञानदाता हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा। उहाँ ज्ञानसागर हुनुहुन्छ। अवश्य उहाँलाई उच्च राख्नुपर्छ। बाँकी हुन् वंशावली। देवी-देवताहरूको हो मुख्य वंशावली। फेरि इस्लामीहरूको, बौद्धीहरूको वंशावली। उच्च भन्दा उच्च त एक बाबा ठहरियो। धार्मिक सम्मेलनमा पहिला त सबै भन्दा उच्च चाहिन्छ। त्यो धर्म प्रायः लोप भएको छ, जुन फेरि अहिले स्थापना भइरहेको छ। स्थापना गर्नेवाला हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा। उहाँ त निराकार हुनुहुन्छ, ब्रह्माद्वारा गरिरहनु भएको छ। गायन पनि छ— परमपिता परमात्माले ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण रच्नुभयो। यस्तो भनिदैन— कृष्णले ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण रचे। परमपिता परमात्माले ब्रह्मा मुखद्वारा ब्राह्मण रच्नुभयो फेरि उनै ब्राह्मण सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी

२०७३ फाल्गुन १२ बिहीबार २३-०२-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन बन्छन्। त्यसैले सूर्यवंशी चन्द्रवंशी धर्मको स्थापना भइरहेको छ। तिमी हौ देवी-देवता धर्मको वंशावली। तिमीलाई थाहा छ— हामी पछि फेरि सेकेण्ड नम्बर वंशावली इस्लामीहरूको हुन्छ, फेरि बौद्धीहरूको। यसरी वृद्धि हुन्छ। यो सबै बुद्धिमा धारणा हुनुपर्छ। जो पास्ट भयो, त्यसको शास्त्र बनाउँछन्। अहिले जे जे हुन्छ, ड्रामा शूट हुँदै जान्छ। फेरि कल्प पछि दोहोरिन्छ। सारा दुनियाँको एकशन शूट भइरहेको छ। फेरि ५ हजार वर्ष पछि तिम्रो यो एकट चल्नेछ। यो धैरै बुझ्नु पर्ने कुरा हो। सर्वोच्च शिवबाबा फेरि जगत अम्बा र प्रजापिता ब्रह्मा अनि उनका बच्चाहरू। ३ भाइ त छन्, बाँकी देवी-देवता धर्म ठूलो भाइ छँदै छैन। प्रायः लोप भएको छ। अवश्य जब रहेदैन, तब त यस धर्मको फेरि स्थापना हुन्छ र बाँकी सबै समाप्त हुनेछ। देवी-देवता धर्म हुँदा अरू भाइ हुँदैनन्। यी पछि हुन्छन्। एकै बाबा रचयिता हुनुहुन्छ, अनि एकै रचना छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म फेरि राजयोग सिकाउन आएको छु। तिमीलाई थाहा छ— विनाशको लागि यो महाभारत लडाई पनि खडा छ।

तिमी बच्चाहरूले ड्रामालाई राम्रोसँग जानेका छौ। यो सबै पढाइको कुरा हो। यहाँ यस्तो कुनै चीज छैन, जुन चोर आएर यहाँबाट सुन आदि लुटून्। यो त पाठशाला हो। पाठशालामा किताब, नक्शा आदि हुन्छन्। यो पनि पाठशाला हो। यी नक्शा हुन्। डरको कुनै कुरा छैन। चोरले के गर्छन्! कुनै वस्तु त छँदै छैन। बाँकी त गायन गरिएको छ— किनकी दबी रहेगी धूल में... बाबाले समझाइरहनु भएको छ, जति नै लखपति, करोडपति, मल्टीमिल्युनर हुन्, सबै धन खरानीमा मिल्नेछन्। तिम्रो हो सत्य कमाई। सबैभन्दा मल्टीमिल्यूनर्स तिमी हौ। तिमीले यो कमाई साथमा लिएर जान्छौ। तिमीलाई थाहा छ— हामीले सबैथोक स्वर्गमा ट्रान्सफर गछौं। बाबालाई भन्छौ— बाबा हामीलाई फेरि स्वर्गमा दिनुहोला। ब्याज सहित, कौडीको बदलामा हीरा दिनुहोला। कति बुझ्नु पर्ने कुरा छन्। मुख्य कुरा त श्रीमतमा चल्नु छ। गृहस्थ व्यवहारलाई पनि सम्हाल गर्नुपर्छ, तर श्रीमतमा चल्नुपर्छ। मानिसहरूले धैरै खर्च गर्छन्। कर्जा लिएर पनि तीर्थमा जान्छन्। ती सबै हुन् भक्ति मार्गका सामग्री। यो पनि सबै अनादि छन्। गिराउनको लागि पनि चीजहरू चाहिन्छ नि। तमोप्रधानतामा जानु नै छ, तब त म आएर समझाऊँ— तिमीले कति ग्लानि गरेका छौ, त्यसैले दुर्गति पायौ। फेरि त्यही चाल चल्नेछन्, जो कल्प-कल्प चल्छन्। ज्ञान र भक्ति। जब पूरा दुर्गति हुन्छ, अनि सबैको सद्गतिको लागि बाबा आउनुपर्छ। यो जप आदि गदै-गदै कला कम हुँदै जान्छ। पूरा कालो बन्छ, फेरि रात पछि दिन आउँछ। यो सारा ड्रामा बुद्धिमा रहनुपर्छ। मनुष्य जसले ज्ञान लिँदैनन्, उनीहरू त केवल देखेर नै वाह-वाह गर्छन्। बाहिर गएपछि खलास। यति प्रदर्शनी भए, एउटा पनि निश्चय बुद्धि भएन। आउन त आउँछन् बुझ्नको लागि तर निश्चय बुद्धि एउटा पनि छैन। मायाले पूरा निश्चयमा टिक्न दिदैन। जस्तै बाँधेली गोपिकाहरू (कुमारी) घर बसेर लेख्छन्— बाबा ८ त हजुरको भइसकै हजुरलाई चिनेँ। म हजुरकै हुँ। मर्नेछु, तर कहिल्यै विवाह गर्दिनँ। बन्धनको कारण आउन सकिदनँ। थोरै बुझेपछि कसरी निस्कन्छन्। कसैलाई १०-२० वर्ष टाउको दुखाऊ तैपनि बुझ्दैनन्। यहाँ त बाबाले २१ जन्मको प्राण दान दिनुहुन्छ। काल माथि विजयी बनाउनुहुन्छ। वहाँ अकालमा मृत्यु कहिल्यै हुँदैन। त्यसैले कति बाबाको श्रीमतमा चल्नुपर्छ, दान दिनुपर्छ। अरूको पनि जीवन हीरा जस्तो बनाउनु छ। हुन त आ-आफ्नो तकदिर

२०७३ फाल्गुन १२ बिहीबार २३-०२-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन छ, तैपनि मुरली त अवश्य पद्मनुपर्ष्ठ। मुरली त कहीँ बाटपनि मिल्न सकछ। एक दिन धेरै भाषाहरूमा मुरली निस्किनेछन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) स्वयंको उन्नतिको लागि आफ्नो चलन र पढाइको सच्चा-सच्चा समाचार बाबालाई दिनुपर्ष्ठ। आफ्नो र सबैको जीवन हीरा जस्तो बनाउनु छ।
- २) गृहस्थ व्यवहारलाई सम्हाल गर्दै, श्रीमतमा पूरा चल। समझदार बनेर आफ्नो सबैथोक स्वर्गको लागि ट्रान्सफर गरिदेउ।

वरदानः— दाता बनेर अखुट खजानाहरूको दान गर्ने, महादानी सो विश्व सेवाधारी भव

सदा याद राख— बाबाद्वारा जति पनि अखुट खजाना मिलेका छन्, त्यो दिनु नै छ। खजानाहरूलाई कार्यमा लगाऊ। चाहे मनसा, चाहे वाचा, चाहे सम्बन्ध-सम्पर्कमा सफल गर्दै जाऊ। दाताका बच्चाहरू एक दिन पनि नदिई रहन सक्दैनन्। विश्व सेवाधारीले हर दिन सेवा गर्नु नै छ। यदि वाचाको चान्स मिल्दैन भने मनसा गर, मनसा गर्न सक्दैनौ भने आफ्नो कर्म वा यथार्थ जीवनद्वारा गर। जति तिमीले मनसाद्वारा, वाणीद्वारा, स्वयं स्याम्पल बन्यौ भने स्याम्पललाई देखेर स्वतः सबै आकर्षित हुन्छन्।

स्लोगनः— जसको पासमा दृढताको शक्ति छ, उसको लागि असम्भव पनि सम्भव हुन जान्छ।